

Komandovanje u borbi protiv vazdušnih desanata

Komandovanje snagama u borbi protiv vazdušnih desanata je izuzetno složeno, ali se to ne odražava u većoj meri na taktičke vazdušne desante.¹ Problem komandovanja je najizraženiji u borbi protiv krupnih vazdušnih i kombinovanih vazdušno-pomorskih desanata operativnog, a osobito strategijskog značaja. Stoga će ovde biti reči o komandovanju snagama i borbi protiv krupnih vazdušnih desanata.

Na složenost komandovanja utiče više činilaca: učešće u protiv-desantnoj borbi (PDB) raznovrsnih sastava koji nisu prethodno organizacijski povezani već samo funkcionalno uključeni u sistem PDB²; potreba za raznovrsnim, obimnim i kontinuiranim pripremanja (u miru i ratu) snaga i teritorije za PDB; vođenje oružane borbe i obavljanje drugih aktivnosti na velikom prostoru — kopnu i

¹ Taktički vazdušni desanti su manje jačine. Upotrebljavaju se u neposrednom sadejstvu sa snagama koje dejstvuju s fronta ili s mora na relativno manju (taktičku) dubinu protivničkog rasporeda, gde su sve jedinice protivnika i njihove komande na visokom stepenu borbene gotovosti i spremne da prihvate borbu protiv desanta.

² Širina uključivanja učesnika u borbu protiv vazdušnih desanata zavisi od sistema odbrambenog organizovanja. Ukoliko je šira baza angažovanja na odbrambenim aktivnostima (vojnih, poluvojnih i civilnih institucija i stanovništva) komandovanje će biti složenije. U nekim zemljama se smatra da bi šire uključivanje civilnih institucija i stanovništva u PDB donosilo više štete nego koristi. Pošto naš sistem opštenarodne odbrane omogućava maksimalno angažovanje svih ljudskih i materijalnih potencijala u oružanoj borbi, može se zaključiti da će komandovanje snagama u PDB, u našim uslovima, biti veoma složeno.

vazduhu, a pri upotrebi vazdušno-pomorskog desanta i na moru; krajnja neizvesnost upotrebe, sastava i jačine vazdušnog desanta, izbora vremena, rejona i načina desantiranja, pripreme i podrške očekivanog vazdušnog desanta; protivvazdušna borba je veoma dinamična, obiluje čestim obrtima situacije i iznenađenjima, što zahvata brza i smišljena reagovanja, pa je neophodno da aktivnosti svih snaga predviđenih za borbu protiv vazdušnih desanata na jednoj prostoriji budu usklađene i objedinjene od strane jedne komande; raznovrsna borbena dejstva i druge aktivnosti agresora, odnosno vazdušnodesantnih snaga, sračunata, pored ostalog, na dezorganizaciju protivničkog komandovanja (avijacijski i drugi udari po elementima komandovanja, narušavanje sistema veza, obmanjivanje, diverzantska i druga specijalna dejstva), umnožavaće brojne teškoće komandovanja u protivdesantnoj borbi.

Izneti činioци nisu jedini i najvažniji za rešavanje problematike komandovanja. Oni su znatno brojniji i raznovrsniji, a njihov uticaj nije ograničen samo na komandovanje. Naprotiv, mnoga druga pitanja vezana za upotrebu vazdušnih desanata, kao i ona iz domena upotrebe snaga u protivdesantnoj borbi (grupisanje, podrška i manevar vlastitih snaga, sistem veza, snabdevanje i zbrinjavanje, kao i razne vrste borbenog i drugog obezbeđenja), posredno ili neposredno, u manjoj ili većoj meri utiču na komandovanje. Međutim, i razmatranje iznetih činilaca i njihovog uticaja ukazuje na složenost problema komandovanja u PDB i omogućava iznalaženje najpovoljnijih rešenja u našem odbrambenom organizovanju. Pri tome treba polaziti od činjenice da vazdušnodesantna dejstva se zasnivaju na visokom stepenu iznenađenja, a da komandovanje u PDB mora biti osposobljeno da im se uspešno suprotstavi.³

U traženju najboljeg rešenja u komandovanju snagama za PDB, savremena gledišta, uglavnom, polaze od činjenice da uspeh borbe protiv krupnih vazdušnih desanata može imati značajan, a nekad i odlučujući uticaj na ishod određene operacije, pa i faze rata na jednom vojištu, a time i odgovarajuće reperkusije na tok rata u celini — naročito ako se radi o manjoj zemlji (ograničenih odbrambenih potencijala i prostornih dimenzija). Radi toga se pravovremeno izdvajanju snaga za PDB, njihovom efikasnom pripremanju i organizaciji komandovanja u svim zemljama posvećuje izuzetna pažnja.

³ Agresor će nastojati da u svim borbenim dejstvima ostvari iznenađenje. objektivno, pri upotrebi vazdušnih desanata mogućnosti za postizanje iznenađenja su velike, jer su to brza dejstva i mogu ostati prikrivena (jačina snaga, način, vreme i mesto desantiranja) do spuštanja desanta.

Svaka zemlja nastoji da u skladu sa strukturom svojih oružanih snaga i drugim mogućnostima nađe odgovarajuća rešenja.

Veći broj zemalja čije se oružane snage sastoje od operativnog i teritorijalnog dela, odnosno od snaga za spoljnu i unutrašnju odbranu, ima razvijene vojno-teritorijalne ili teritorijalne komande koje su odgovorne za sigurnost pozadine i slobodu manevra operativnih snaga. One objedinjavaju upotrebu snaga za obezbeđenje objekata, borbu protiv vazdušnih i pomorskih desanata, kao i protiv mogućih unutrašnjih pobuna, odnosno pete kolone.

Teritorijalne komande su opremljene savremenim sredstvima veze i kadrovski osposobljene da mogu, pored svojih sastava (stražarskih jedinica, oklopnih i mehanizovanih bataljona i brigada, jedinica PVO, delova za podršku i obezbeđenje), uspešno komandovati i drugim snagama koje se, redovno, stavljaju pod njihovu komandu (policijsko-žandarmerijske jedinice, razne poluvojne i civilne organizacije i službe), kao i ojačanjima iz sastava operativne armije (oklopne, mehanizovane i vazdušnodesantne jedinice i sredstvima podrške), koja se na posebno važnim prostorijama — gde se očekuju krupni vazdušni desanti — pridaju teritorijalnoj komandi radi učešća u protivdesantnoj borbi.

Teritorijalne komande (rejonske i garnizonske) obično su vezane za oblasne komande, a zavisno od razvoja borbene situacije mogu se pretpočiniti krupnim (operativno-strategijskim) komandama operativne armije — kada se nađu u njihovim zonama.

Tamo gde u okviru oružanih snaga nije organizovana teritorijalna komponenta, ili nije dovoljno razvijena, nastoje se izdvojiti neophodni naoružani sastavi za neposredno obezbeđenje važnih objekata i reiona, uz istovremeno obrazovanje protivdesantnih rezervi, sastavljenih od brzopokretnih jedinica (oklopne, mehanizovane i vazdušnodesantne ili helikopterske) uz odgovarajuću podršku i obezbeđenje. Pri tome se teži da se i ove snage u procesu pripreme i vođenja PDB objedine pod jedinstvenu komandu. Ona može biti poverena komandi jedinice na obezbeđenju, komandi jedinice u rezervi (što će zavisiti od sastava i veličine jedinice), ili posebno obrazovanoj namenskoj komandi.

Izneta rešenja o komandovanju snagama u PDB, kada su u pitanju krupni vazdušni desanti, karakteriše težnja da se komanda osamostali i, po mogućnosti, oslobodi komandnih obaveza van protivdesantne borbe. To je uslovljeno znatnim brojem neposrednih komandnih veza (usled heterogenog i usitnjenog sastava, različitih borbenih i drugih mogućnosti snaga koje su joj stavljene pod ko-

mandu) i brojnim aktivnostima za pripremu i rukovođenje borbom protiv vazdušnog desanta.

Komande operativno-strategijskih sastava — ako su njihove snage pretežno angažovane u borbenim dejstvima na frontu — neće biti u mogućnosti da istovremeno efikasno i neposredno komanduju snagama na frontu i snagama koje su u njihovoj zoni dejstva predviđene za protivdesantnu borbu. Stoga se nameće potreba za posebnom komandom koja će objedinjavati dejstva snaga za PDB na važnim prostorijama. Međutim, optimalna rešenja za komandovanje snagama u PDB treba tražiti veoma obazrivo, bez šablonizma i kopiranja tuđih rešenja, i opredeljivati se za rešenja koja garantuju visok stepen efikasnosti i ekonomičnosti komandovanja.

Za celovito i racionalno organizovanje PDB u našim uslovima (izdvajanja neophodnih snaga i sredstava i optimalno rešavanje pitanja komandovanja tim snagama) nužne su odgovarajuće aktivnosti (radnje) čije solidno obavljanje predstavlja bitan uslov za donošenje valjanih rešenja. One se, pre svega, odnose na celovite procene jugoslovenskog ratišta, posebno na procene prostorija i objekata na kojima se može očekivati upotreba vazdušnih desanata operativnog i strategijskog značaja. Uporedo sa procenom značaja tih prostorija i objekata za naše odbrambene napore razmatra se njihov značaj za agresora, a u okviru toga procenjuju se i snage koje mogu biti upotrebljene u desantu, te mesto, vreme i način njihove upotrebe i dr.

Na osnovu zaključaka o važnosti i osetljivosti vazdušnodesantnih prostorija, odnosno objekata, i očekivanih snaga agresora utvrđuju se sastav i jačina vlastitih snaga za protivdesantnu borbu. Za borbu protiv vazdušnih desanata operativnog i strategijskog značenja redovno će se zajedno angažovati jedinice JNA i Teritorijalne odbrane, kao i ostali subjekti sistema opštenarodne odbrane. Tek nakon određivanja jačine i sastava vlastitih snaga moguće je rešavati organizaciju komandovanja, jer će, veoma često, njihov sastav opredeljivati i rešenja u organizaciji komandovanja.

Postojeća struktura oružanih snaga u SFRJ i usvojena rešenja u sistemu rukovođenja i komandovanja pružaju mogućnost za različita rešenja u organizaciji komandovanja snagama koje se angažuju na jednoj prostoriji u protivdesantnoj borbi.

Svim snagama za protivdesantnu borbu mogu da komanduju: komanda jedne od jedinica JNA ili Teritorijalne odbrane koje su predviđene za PDB na određenoj prostoriji; komanda združene operativno—strategijske jedinice JNA u čijoj se zoni dejstva (odgo-

vornosti) nalazi vazdušnodesantna prostorija; štab Teritorijalne odbrane društveno-političke zajednice na čijoj se teritoriji očekuje upotreba vazdušnog desanta i komanda ili štab formirani radi objedinjavanja upotrebe snaga u protivdesantnoj borbi.

Navedena rešenja nisu i jedina, a svestranom analizom njihovih dobrih i loših strana može se sagledati mogućnost i opravdanost njihove primene u određenim situacijama.

1. Koja će od komandi jedinica JNA ili Teritorijalne odbrane biti određena da komanduje svim jedinicama angažovanim u PDB zavisice od mnogih okolnosti. U principu, to treba da bude najveća združena taktička jedinica među angažovanim jedinicama, koja se najduže nalazi na pripremama na toj prostoriji.

Ovakvo rešenje će biti celishodno ako je dotična jedinica, pravovremeno predviđena za PDB (početnim operacijskim planom), obavila određene pripreme i ako broj jedinica koje se stavljaju pod njenu komandu nije suviše velik. Bitno je da komanda jedinice koja rukovodi PDB nema problema sa većim brojem neposrednih komandnih veza i da joj postojeće snage i sredstva veze i komandni sastav omogućuju uspešno komandovanje.

Ako komanda jedinice nije u stanju (kadrovski i tehnički) da komanduje svim potčinjenim jedinicama neophodno je preduzeti određene mere radi njenog osposobljavanja. Pretpostavljna komanda (štab) može joj dodeliti potreban broj starešina i sredstava veze, a i sama komanda snaga za PDB može izdvojiti neophodan broj starešina i sredstava veze iz sastava potčinjenih jedinica. Međutim, ovaj problem bi trebalo pravovremeno rešavati, pored ostalog, proširivanjem lične i materijalne formacije komande i jedinice veze, odnosno njihovim prilagođavanjem konkretnim potrebama komandovanja u PDB na dotičnoj prostoriji.

2. Kada komanda združene operativno-strategijske jedinice JNA, u svojoj zoni dejstva očekuje veći vazdušni desant može, pored neophodnih jedinica, izdvojiti grupu starešina i jedinicu veze radi objedinjavanja komandovanja svim snagama u PDB u određenom rejonu — prostoriji. Ukoliko se takva komanda ranije izdvoji (obrazuje), pripreme za PDB će biti potpunije i njeni rezultati bolji. Izuzetno, kada se predviđa da će glavne snage operativno-strategijske jedinice biti angažovane u PDB, odnosno kada opracija pre-rasta u protivdesantnu, komandu te jedinice će neposredno rukovoditi PDB, a može, po potrebi, izdvojiti deo komande radi komandovanja pomoćnim snagama.

3. Pojedini štabovi Teritorijalne odbrane (regionalnih ili širih društveno-političkih zajednica) mogu u nekim fazama rata kao

osnovni zadatak dobiti organizovanje PDB na određenoj prostoriji svoje teritorije i ujedno komandovati svim snagama predviđenim za učešće u PDB — bez obzira da li te snage pripadaju JNA ili Teritorijalnoj odbrani. Radi obezbeđenja efikasnosti komandovanja u takvim situacijama štab Teritorijalne odbrane će, najčešće, izdvojiti grupu starešina koja će rukovoditi ostalim delatnostima štaba, kako bi se on u punoj meri angažovao na poslovima pripreme i upotrebe snaga u PDB, ili će iz svog sastava formirati poseban štab za komandovanje snagama u protivdesantnoj borbi.

4. Pravovremeno formiranje namenske komande, odnosno štaba i jedinice veze, za rukovođenje i komandovanje snagama u PDB, koja može biti sastavljena od starešina JNA i Teritorijalne odbrane, u praksi ima dve varijante.

Prva, da se komanda (štab) namenjena za pripremanje i komandovanje snagama u PDB na jednoj određenoj prostoriji unapred (još u miru) formira i raspolaže sa odgovarajućim snagama koje su joj pravovremeno stavljene pod komandu.

Druga varijanta pretpostavlja mogućnost da se pravovremeno formiraju komande (štabovi) odgovarajućeg tipa za komandovanje snagama za PDB na širem području (u zoni armije ili na teritoriji jedne republike). Komanda (štab) bi raspolagala sa relativno malim snagama, koje bi se raspoređivale neposredno na pojedinim prostorijama i objektima, ali i sa jačim pokretnim rezervama koje bi se mogle upotrebiti na više mogućih vazdušnodesantnih prostorija. Zavisno od razvoja situacije i povećanja stepena ugroženosti, a po njenom traženju, naknadno bi ovoj komandi (štabu) pretpostavljena komanda (štab) stavila pod komandu dodatne snage za protivdesantnu borbu.

Druga varijanta, iako sadrži veći stepen racionalizacije komandnog kadra i sredstava veze i izvesno ekonomisanje snagama za PDB u celini, ima i svojih slabosti. Pre svega, ona se vezuje za više desantnih prostorija i odmah po svom formiranju ne raspolaže sa svim snagama koje će učestvovati u PDB, a sve se to može nepovoljno odraziti na potpunije planiranje, kao i na ostali sadržaj i karakter priprema snaga i vazdušnodesantne prostorije. Radi efikasnosti komandovanja i brze intervencije ka ugroženoj prostoriji, ovakvo rešenje zahteva da se komanda (štab), kao i rezerva, snabdeju sa sredstvima za brz manevar — prvenstveno helikopterima.

Koje će od iznetih rešenja, a eventualno i neko drugo, biti primenjeno u komandovanju svim snagama za PDB na određenoj prostoriji zavisice od mnoštva elemenata konkretne situacije. Pri

tome nije bitno da li je komandovanje povereno komandi jedinice JNA ili Teritorijalne odbrane, odnosno štabu Teritorijalne odbrane. Najbitnije je da to bude komanda jedinice, odnosno štab, koja je u stanju da najviše doprinese uspehu PDB, a koja je osposobljena i pravovremeno angažovana na ovakvom zadatku. Pravovremeno angažovanje komande predstavlja bitan uslov za sistematski pristup neophodnim pripremama: proceni situacije, donošenju odluke o upotrebi, manevru, podršci i grupisanju snaga, uređenju teritorije i izradi plana PDB, kojim se predviđaju postupci svih snaga u pojedinim varijantama dejstva i fazama borbe.

Ukoliko bi situacija u ratu zahtevala odgovarajuće izmene u planu PDB, odnosno u sastavu i upotrebi snaga za PDB (što neće biti retkost), njih će najbolje izvršiti komanda (štab) koja je taj plan izradila. Mada nije preporučljivo, situacija može usloviti potrebu da komandovanje snagama za PDB na jednoj prostoriji preuzme druga komanda (štab). U tom slučaju biće neohodno da se nova komanda upozna sa svim prethodno obavljenim pripremama i planom PDB, što će joj poslužiti kao baza za organizovan rad na dogradnji i daljem razvoju sistema komandovanja u skladu sa potrebama novonastale situacije.

Zbog dužeg zadržavanja, snage za PDB na vazdušnodesantnoj prostoriji agresor može otkriti izviđanjem iz vazdušnog i kosmičkog prostora i agenturnim delovanjem. To može prouzrokovati teške gubitke kod snaga za PDB u toku pripreme i upotrebe desanta (posebno vatrenim i hemijskim udarima i zaprečavanjem vazduhoplovnim snagama), kao i promene u planu desantiranja. Da bi se vlastite snage zaštitile, neophodno je da komanda stalno preduzima nužne mere maskiranja i bezbednosti, a po potrebi i promene u rasporedu snaga.

Nesistematičnost i improvizacija u komandovanju snagama za PDB (stvaranje komande-štaba izdvajanjem starešina i sredstava veze iz komandi jedinica JNA ili iz štabova Teritorijalne odbrane tek po spuštanju vazdušnih desanata) najslabije su rešenje odgovarajuće komande (štaba) u proceni situacije. Slabosti takvog rešenja su: izostaje organizovan i planski rad komande (štaba) na pripremi i organizovanju PDB; izdvajanje starešina i sredstava iz sastava komande (štaba) smanjuje efikasnost te komande u izvršavanju svog osnovnog zadatka; ceo poduhvat može biti kasno preduzet (pošto se desant spusti, sredi ili, čak, izvrši borbeni zadatak). Posledice takvog rešenja su spora i neefikasna dejstva uz znatno veće gubitke, što u svakom slučaju umanjuje izgleda za uspeh snaga u protivdesantnoj borbi. Međutim, takvo rešenje ne treba isključiti,

jer će biti izraz krajnje nužde i rezultat reagovanja na iznenadne postupke agresora.

Visok stepen organizovanosti sadejstva između svih učesnika, odnosno elemenata borbenog poretka, bitan je preduslov za uspeh protivdesantne borbe. Komanda treba da posveti posebnu pažnju sadejstvu u predviđenim rejonima spuštanja (sletanja) vazdušnog desanta, u kojima treba da bude raspoređen deo naših snaga, izvršeno zaprečavanje, organizovana protivvazдушna odbrana, planirani vatreni udar artiljerije i avijacije, kao i dejstva oklopnih i drugih snaga i upotrebu rezervi na spuštenu desant. Nameće se potreba za sinhronizovanim dejstvom svih snaga da bi se ostvario željeni efekat i izbegli mogući gubici od vlastitih snaga, posebno između avijacije i artiljerijsko-raketnih jedinica protivvazdušne odbrane. Radi toga je nužna unifikacija sredstava veze, naročito radio-uređaja, kod svih jedinica oružanih snaga i drugih učesnika u protivdesantnoj borbi na jednoj prostoriji.

Karakter PDB u našim uslovima zahteva da komandovanje bude veoma elastično organizovano i u skladu sa određenim zahtevima, pa čak i protivrečnim. Ono, pre svega, treba da obezbedi objedinjeno i usklađeno dejstvo svih snaga i inicijativu starešina u toku borbe, a istovremeno da omogući izvršenje borbenih zadataka i u slučaju narušenog sistema veza. Da bi se to ostvarilo, pri organizovanju komandovanja, treba se držati sledećih osnovnih načela: (1) planiranje i koordinaciju upotrebe svih snaga u PDB na jednoj prostoriji zadržati objedinjeno (centralizovano) na najvišem komandnom stepenu; (2) razraditi više varijanti dejstva u PDB i načine angažovanja svih jedinica u njima, uz neophodno uvežbavanje postupka jedinica i komandi u svakoj varijanti;⁴ (3) preneti na niže komandne stepene pravo upotrebe njihove jedinice, odnosno samo-inicijativno otvaranje vatre po snagama vazdušnog desanta; (4) radi uspešnog pariranja na iznenadne postupke vazdušnodesantnih snaga agresora, komanda (štab) mora zadržati deo snaga (sposobnih za brz manevar, po mogućnosti mehanizovanih ili sa helikopterima) u svojoj rezervi; (5) organizovati sistem obaveštavanja o pojavi vazdušnog desanta; (6) zbog izražene osetljivosti i nužne sigurnosti, veze organizovati raznovrsnim sredstvima i u više kanala.

⁴ Uvežbavanje borbenih postupaka jedinica i komandi za PDB na određenju prostoriji treba krajnje racionalno izvoditi. Ratna iskustva pokazuju da se čestim uzbunama, radi provere postupaka jedinica na pojavu vazdušnog desanta, može postići suprotan efekat. Tako su neke nemačke jedinice, predviđene za PDB, pri kombinovanom vazdušno-pomorskom desantu saveznika u Francuskoj (jun 1944) ostale u svojim skloništim na znak uzbune, jer su — iscrpljivane mnogim uzbunama — smatrale da se i tada radilo o vežbi.

Ako je rad komande (štaba) za PDB u pripremnom periodu dobro organizovan i ako su obavljene neophodne aktivnosti (razrađen plan PDB, preciziran zadatak svakom elementu borbenog porotka, izvršeno neophodno uvežbavanje borbenih postupaka i osiguran visok stepen borbene gotovosti, utvrđeni signali za obaveštavanje i izvršavanje pojedinih zadataka) moguće je obezbediti uspešno dejstvo snaga angažovanih u PDB na jednoj prostoriji i u uslovima narušenog sistema veza.

Poseban problem za komandovanje predstavlja organizovanje sadejstva između jedinica Kopnene vojske JNA i Teritorijalne odbrane, s jedne strane i avijacije, s druge strane. Pored podele ciljeva i određivanja zone dejstva vlastitoj avijaciji na desantnoj prostoriji, treba odrediti jedinstvene signale za pojavu vazdušnog desanta i vlastite avijacije i odrediti zone najintenzivnijeg dejstva PA raketa, PA artiljerije i streljačke vatre po snagama desanta u vazduhu, kako u njih ne bi zalazila vlastita avijacija. To zahteva i podelu talasnih područja radio-veza između avijacije i ostalih snaga, kako bi se izbeglo međusobno ometanje, kao i obavezu vazduhoplovne komande na tesnu saradnju sa komandom (štabom) koja objedinjava dejstva svih snaga na jednoj vazdušnodesantnoj prostoriji.

U borbi protiv operativnih i strategijskih vazdušnih desanata, pored dela avijacije koji je unapred predviđen za dejstvo po desantu i podršku vlastitih kopnenih snaga, angažovaće se i sva lovačka i lovačko-bombarderska avijacija (za dejstvo po desantu u toku prevoženja) koja se u toj situaciji može upotrebiti (bilo da je slobodna ili da odustaje od izvršenja drugih zadataka). To nameće potrebu za objedinjavanjem komandovanja i celokupne avijacije koja će učestvovati u protivdesantnoj borbi.

Ovde nisu razmatrana brojna pitanja iz sadržaja i metoda rada komandi (štabova) na pripremanju i organizovanju PDB (donošenje i sprovođenje odluke i pripremanje jedinica za izvršenje dobijenog zadatka). Međutim, moguće je i na osnovu iznetog sagledati puteve i načine rešavanja bitne problematike iz domena komandovanja i sadejstva u protivdesantnoj borbi.

Na kraju, za PDB u celini, a posebno za komandovanje snagama u PDB, nameće se važan zaključak. Pošto u savremenim uslovima postoji mogućnost iznenadnog otpočinjanja i brzog izvođenja agresije, u kojoj vazdušnodesantne snage imaju istaknutu ulogu zbog stalnog i visokog stepena borbene gotovosti, nameće se potreba da se i snage za PDB (sve ili njihovi najvažniji delovi), uklju-

čući i komandovanje, nalaze na odgovarajućem stepenu borbene gotovosti. U protivnom, ako ne bi bilo prethodnih kriznih situacija (posebnog zaoštavanja međusobnih odnosa), što bi iniciralo mobilizaciju oružanih snaga, odnosno aktiviranje snaga za PDB i njihovih komandi, izostalo bi plansko i efikasno suprotstavljanje vazdušno-desantnim snagama agresora sa svim štetnim posledicama.